

reste Børnehjem, der modtager Børn for flet ingen Ting, at der de fleste Steder betales noget, men naturligvis mindre, end der ellers bliver betalt, da disse Børnehjem jo vel alle Begne have Karakteren af filantropiske Anstalter. Saa snart der betales for Børnene, hvad enten det nu er lidt eller meget, antager jeg derfor, at Børnehjemmene ere Tilsyn underkastede og ikke kunne blive fri derfor undtagen netop i Henhold til § 6, sidste Stykke, det ny Stykke, som er blevet sat ind i dette Forslag, og hvori det bestemmes, at Kommuneradaet fra Tilsynet kan undtage Plejebørn, med hvem der føres Tilsyn af Plejehjemsforeninger og deslige. Hvis saadanne Foreninger altsaa staa i Spidsen for et Børnehjem eller have oprettet det, saa vil der ad den Vej kunne tilvejebringes en Fritagelse for Tilsynet, men ellers mener jeg rigtignok, at Børnehjemmene ere undergivet Tilsynet, for saa vidt der betales for Børnene. — Endelig er der jo, som den ærede Taler bemærkede, et Forhold, som denne Lov ikke tænker paa at røre ved og vel ogsaa vanskeligt kunde komme til at røre ved, og det er det Tilfælde, hvor Børnene behandles flet hos Forældrene selv. Det kan denne Lov jo ikke drage ind under sig, men der er jo, som bekendt, nedsat en Kommission, som særlig beskæftiger sig med det Spørgsmaal eller i det mindste med et Spørgsmaal, der, saa vidt jeg forstod den ærede Taler, falder ind under det, han sigtede til, nemlig Spørgsmaalet om en større og mere udtrakt Forjorg fra Statens Side ikke blot for Børn, som have begaaet strafbare Handlinger, og som jeg med et kort Udtryk vil kalde kriminelle Børn, men ogsaa for Børn, der leve i Omgivelser, som ere fordærvelige for deres Moralitet og vel ogsaa tillige som oftest i Forbindelse dermed for deres fysiske Udvikling. Det er der jo nedsat en Kommission til at tage under Overvejelse, og det er en Sag, som adskiller sig fra denne derved, at den vil komme til at koste det offentlige mange Penge paa den ene eller den anden Maade, thi en Overtagelse af Forjorgen for den Slags Børn ved det offentlige vil jo ikke kunne udføres uden betydelige Udgifter. De nuværende Anstalter, vi have af denne Art, ville jo ikke nær forslaa, naar Forjorgen skal udstrækkes ud over det, vi kunne kalde de kriminelle Børn, og medtage andre, som kun leve under for dem fordærvelige Forhold. Det maa jo altsaa ventes, at det Spørgsmaal her som andet Steds vil komme til Drøftelse i sin Tid, men det vil da for øvrigt næppe komme til at høre under Ju-

stitsministeriet. Saaledes som Forholdene ere nu, er det traditionelt, at man i høj Grad respekterer Forældremyndigheden, det er traditionelt, at der skal meget til for at tage Forældremyndigheden fra Forældrene imod deres Vilje. Der gives jo enkelte Tilfælde, hvor Lovgivningen hjemler det, saaledes f. Eks. naar Forældrene vedblivende ikke opfylde Forpligtelsen til at holde Børnene i Skole. Det er et af de Tilfælde, hvor Lovgivningen hjemler, at Forældremyndigheden saa kan tages fra dem, og Børnene anbringes hos andre. Ligeledes have vi jo Hjemmel dertil, hvor Børnene have gjort sig skyldige i strafbare Handlinger, hvorved jeg naturligvis sigter til Overtrædelse af Straffeloven, ikke til blotte Politiforseelser. Ellers er det jo nok muligt, at Justitsministeriet har Myndighed dertil, men naar der ikke foreligger saadanne bestemte, legalt anerkendte Grunde dertil, og det blot skal støttes ganske i Almindelighed paa Forældrenes flette Forhold over for Børnene og i det hele taget, saa kræves der meget. Det er vanskeligt at føre det fornødne Bevis, og det er, som sagt, traditionelt, at man er meget tilbageholden i Henseende til at udøve denne Myndighed, at berøve Forældrene Børnene, og i de enkelte Tilfælde, hvor det er flet — det er kun meget saa Gange, det er flet, det er vist neppe en Gang om Aaret, at et saadant Tilfælde kommer til Justitsministeriets Afgørelse — er der i Reglen ogsaa en meget stærk Modstand fra Forældrenes Side, og de gøre alle de Vanskeligheder, de kunne. Derfor denne Ordning nogen Sinde skulde blive indført, at Staten saaledes i et større Omfang tager sig af vanrøgtede Børn, saa vilde det for Ræsten blive ganske nødvendigt, at der ogsaa maatte gives Regler, hvorefter det blev en ganske anderledes let Sag, en Sag, der ikke var forbunden med saa mange Omstændigheder og saa strænge Bevisligheder som nu, at tage Børnene fra Forældrene. Der maatte saa være et friere Støn i den Henseende, end der er nu, thi ellers vilde man saa de største Vanskeligheder og vilde ikke kunne komme nogen Begne i mangfoldige Tilfælde, hvor det i og for sig vilde være ønskeligt.

Hvad angaar de Vædringsforslag, som ere stillede til Lovforslaget, finder jeg ikke noget imod dem at erindre. Man er jo vel fra alle Sider enig om, at Loven ikke bør høre op at gælde. Man kan have forskellige Meninger om, hvor meget den kan have virket til Gavn. Det kan gerne være, at den ikke har virket synderlig mange Steder, men saa har den til Gengæld virket betydeligt paa